

590. ἐν Τροίᾳ, Ρῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρᾳκῶν. Εἶτε δὲ καὶ τῷ Ἀσίῳ ὁμώνυμος ἔτερος παρὰ τῷ Ποιητῇ Ἀσιος,

Οὐ μάτρως οὐ καὶ Εὔτορος ἵπποδάμαιοι,
Δύτεκαστργυντος Εὔάρης, νιὸς δὲ Δύμαντος,
Οὐ Φοργής, καίσος ρόης ἐπει Σαγγαρίοιο.

§. 22.

Ἄβυδος δὲ **Μιλησίων** ἐσὶ κτίσμα, ἐπιτρέψαντος Γύγου,
τοῦ Λυδῶν βασιλέως οὗ γάρ οὐπ' ἐκεῖνῷ τὰ χωρία, καὶ οὐ
Τρωᾶς ἀπαστατοῦσαν οὐνομάζεται δὲ καὶ αὐτωτήριόν τι πρὸς Δαρ-

591. **δύνα** Γύγας. Ἐπίκειται δὲ τῷ σόματι τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ
Ἐλλησπόντου· διέχει δὲ τὸ ἵσον Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, σαδίους
περὶ ἑβδομάκοντα καὶ ἑκατόν. Ἐνταῦθα δὲ ἐσὶ τὸ ἑπτακάδιον,
ὅπερ ἔζευξεν ὁ Ξέροξης, τὸ διορίζον τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν.

Καλεῖται δὲ οὐκαντατὸν Εὐρώπης Χερρόνησος διὰ τὸ σχῆμα,
οὐ ποιεῦσα τὰς γενὰς τὰς κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἀντίκειται δὲ τὸ ζεῦγμα
τῇ Ἀβύδῳ. Σητὸς δὲ ἀρίστη τῶν ἐν Χερρόνησῷ πόλεων· διὰ
δὲ τὴν γειτοσύνην οὐπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι καὶ αὐτῇ ἐτέτακτο,
οὐπω ταῦς οὐπείροις διοριζόντων τῶν τότε τὰς ἡγεμονίας. Ή μὲν
οὖν Ἀβύδος καὶ οὐ Σητὸς διέχουσιν ἀλλήλων τριάκοντά που
σαδίους ἐκ λιμένος εἰς λιμένα· τὸ δὲ ζεῦγμα ἐσὶ μικρὸν ἀπὸ
τῶν πόλεων παραλλαγέαντι, ἐξ Ἀβύδου μὲν ὡς ἐπὶ τὴν Προ-
ποντίδα, ἐκ δὲ Σητοῦ εἰς τούναντίον· οὐνομάζεται δὲ πρὸς τὴν
Σητῶν τόπος Ἀποθέρα, καὶ διὰ τοῦ ἐξεύγυντος οὐ σχεδία. Εἶτε δὲ
οὐ Σητὸς ἐνδιτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα ὑπερδέξιος τοῦ ροῦ
τοῦ ἐξ αὐτῆς· διὸ καὶ εὐπετέστερον ἐκ τῆς Σητοῦ διαίρουσι
παραλλαξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς Ἡροῦς πύργον, κακεῖσθεν
ἀφιέντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τοῦ ροῦ πρὸς τὴν περαιώσιν·
τοῖς δὲ ἐξ Ἀβύδου περαιουμένοις παραλλαχτέον ἐσὶν εἰς τὸν αν-
τίκα, ὅκτω που σαδίους ἐπὶ πύργον τινὰ κατατικρὺ τῆς

Σησοῦ, ἐπειτα διαιρεῖν πλάγιον, καὶ μὴ τελέως ἔχουσιν ἐναυ- 591.
τίου τὸν ρόῦν. Όκουν δὲ τὴν Ἀβυδὸν μετὰ τὰ Τρωϊκὰ Θράκες·
εἶτα Μιλήσιοι. Τῶν δὲ πόλεων ἐμπρησθεισῶν ὑπὸ Δαρείου,
τοῦ Ξέρξου πατρὸς, τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐκοινώνησε
καὶ ἡ Ἀβυδὸς τῆς αὐτῆς συμφορᾶς· ἐνέπρητε δὲ πυνθόμενος,
μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάνοδον, τοὺς Νομάδας παρα-
σκευάζεσθαι διαβάνειν ἐπ' αὐτὸν, κατὰ τιμωρίαν ὡν ἐπανον,
δεσμῶν, μὴ αἱ πόλεις πορθμεῖα παράσχοιεν τῇ σρατιᾷ. Συνέδη
δὲ πρὸς ταῦς ἄλλας μεταβολαῖς καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τοῦτο
αἴτιον τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. Περὶ δὲ Σησοῦ καὶ τῆς
ολης Χερόροντος προείπομεν ἐν τοῖς περὶ τῆς Θράκης τόποις.
Φησὶ δὲ τὴν Σησὸν Θεόπομπος βραχεῖαν μὲν, εὐερκῆ δὲ, καὶ
σκέλει διπλεύρῳ συνάπτειν πρὸς τὸν λιμένα· καὶ διὸ ταῦτ' οὖν,
καὶ διὸ τὸν ρόῦν κυρίων εἶναι τῶν παρόδων.

§. 23.

Ὕπέρκειται δὲ τῆς τῶν Ἀβυδηνῶν χώρας ἐν τῇ Τρωάδι τὰ
Ἄσυρα, ἀ νῦν μὲν Ἀβυδηνῶν ἐστι, κατεσκαμένη πόλις, πρό-
τερον δὲ ἦν καθ' αὐτὰ, χρυσεῖα ἔχουτα, ἀ νῦν σπάνια ἐστιν,
ἔξαναλωμένα, καθάπερ τὰ ἐν τῷ Τμόλῳ τὰ περὶ τὸν Πακτω-
λόν. Ἀπὸ Ἀβύδου δὲ ἐπὶ Αἰσηπον περὶ ἐπτακασίους φασὶ^{ταῦτα}
ταῦτα, εὐθυπλοίχ δὲ ἐλάττους.

§. 24.

Ἐξω δὲ Ἀβύδου τὰ περὶ τὸ Ίλιόν ἐστι, τὰ τε παραλία ἕως 592.
Λέκτου, καὶ τὰ ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ, καὶ τὰ παρώρεια τῆς
Ίδης, τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ. Διττῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ Ποιητής·
τοτὲ μὲν οὗτα λέγων,

Δαρδανίων αὗτ' ἥρχεν ἐνὶ πάτεις Ἀγγίσαο,

Ε ε 3

592. Δαρδανίους καλῶν, τοτὲ δὲ Δαρδάνους,

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιψαχηται.

Εἴκος δὲ ἐνταῦθαι ίδρυσθαι τὸ παλαιὸν τὴν λεγομένην ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ Δαρδανίου·

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκτο νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Κτίσσε δὲ Δαρδανίου.

Νῦν μὲν γάρ οὐδὲ ἔχος πόλεως σώζεται αὐτόδι.

§. 25.

Εἰσάζει δὲ Πλάτων μετὰ τοὺς κατακλυσμοὺς τρία πολιτείας εἴδη συνίστασθαι· πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τὰς ἀκρωτείας, ἀπλοῦν τε καὶ σύριον, δεδιότων τὰ ὕδατα ἐπιπολαῖσθαι ἀκμὴν ἐν τοῖς πεδίοις· δεύτερον δὲ τὸ ἐν ταῖς ὑπωρείαις, Θαρρούντων ἦδη κατὰ μικρὸν, ἀτε δὴ καὶ τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀναψύχεσθαι· τρίτου δὲ τὸ ἐν τοῖς πεδίοις. Λέγοι δὲ αὐτοὺς καὶ τέταρτον, καὶ πέμπτον ἵσως, καὶ πλείω· ὕστατον δὲ τὸ ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις, λελυμένου παντὸς τοῦ τοιούτου φόβου. Τὸ γάρ μᾶλλον καὶ ἥττον Θαρρεῖν πλησιάζειν τῇ Θαλάσσῃ, πλείους δὲ ὑπογράφοις διαφορὰς πολιτειῶν καὶ ἡθῶν, καὶ καθάπερ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν ἀγρίων, ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων, ἐξί τις διαφορὰς καὶ παρὰ τούτοις, τῶν ἀγροκανών, καὶ μεσαγροίκων, καὶ πολιτικῶν· ἀφ' ὧν ἥδη καὶ ἐπὶ τὸ ἀστεῖον καὶ ἄριστον ἥδος ἐτελεύτησεν ἡ τῶν ὄνομάτων κατ' ὄλγον μεταλλύψις, κατὰ τὴν τῶν ἥδων ἐπὶ τὸ κρείττον μετάστασιν, παρὰ τὰς τῶν τόπων καὶ τῶν βίων μεταβολάς. Ταύτας δὴ τὰς διαφορὰς ὑπογράφειν φησὶ τὸν Ποιητὴν ὁ Πλάτων, τῆς μὲν πρώτης πολιτείας παραδειγμα τιθέντα τὸν τῶν Κυκλώπων βίον, αὐτοφυεῖς νευμομένων καρπούς, καὶ τὰς ἀκρωτείας κατεχόντων ἐν σπηλαίοις τισίν.

Ἄλλα τά γ' ἀσπαστα καὶ ἀνήστα πάντα φύονται,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΑΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: Ε.ΚΑΙΣΑΡΙΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΑΦΙΑΣ

ΦΑΓΩΣ, ΑΥΤΟΪΣ

593.

Τοῖσαν δὲ οὐκ ἀγοραὶ βουληφόροις, οὔτε θεμέτους
Ἀλλ' εἴ γε ὑψηλῶν δρέσων καιίουσι κάροντα
Ἐν σπέσσῃ γλαυροῖσσι θεμέτους μὲν ἐκκενός
Παιδῶν τῇδε ἀλόγων.

Toῦ δὲ δευτέρου, τὸν ἐπὶ τοῦ Δαρδάνου.

Κτίσσεις Δεκαδαυίην ἐπεὶ οὕπω Ίλιος ἴρη
Ἐν πεδίῳ πεπόλιεσσο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Άλλ' εὗρ' ὑπωρείας ὥκειον πολυπεδάκου Ίδης.

593.

Τοῦ δὲ τρίτου, ἐπὶ τοῦ Ἰλού, τὸν ἐν τοῖς πεδίοις· τοῦτον γὰρ παραδιδόσαι τοῦ Ἰλίου κτίσην, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν τὴν πόλιν. Εἰκὸς δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ τεθάψας αὐτὸν, ὅτι πρῶτος ἐντάξθησεν ἐν τοῖς πεδίοις θέσθαι τὴν κατοχήσας.

Οι δὲ παρ' Ἰλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίου
Μέσσουν καπὲ πεδίου παρ' ἐρευսὸν ἔστενοντο.

Οὐδὲ οὗτος δὲ τελέως ἐπάρρησεν· οὐ γάρ ἐνταῦθα ἔδρυσε τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἐστιν· ἀλλὰ σχεδόν τι τριάκοντα σαδίοις ἀνωτέρῳ πρὸς ἓω καὶ πρὸς τὴν Ἰδην καὶ τὴν Δαρδανίου, κατὰ τὴν νῦν καλουμένην Ἰλιέων κώμην. Οἱ δὲ νῦν Πλεῖς φιλοδόξουντες καὶ θέλοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιάν, παρεσχήκασι λόγον τοῖς ἐκ τῆς Ὀμῆρου ποιήσεως τεκμαριομένοις· οὐ γάρ εἴπειν αὕτη εἶναι ἡ καθ' Ὀμηρον. Καὶ ἄλλοι δὲ ἴσοροῦσι πλείους ματαβεβηγκέναι τόπους τὴν πόλιν· ὑσατα δὲ ἐνταῦθα συμμεῖναι κατὰ χρησμὸν μᾶλιστα. Τὰς δὴ τοιαύτας μεταβάσεις εἰς τὰ κάτω μέρη τὰς τότε συμβαινούσας, ὑπολαμβάνω καὶ βίων καὶ πολιτειῶν ὑπογράφειν διαφοράς. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν *καί* ἄλλοτε ἐπισκεπτέον.

§. 26.

593. Τὸν δὲ τῶν Ἰλίων πόλιν τὴν νῦν τέως μὲν κώμην εἶναι φασὶ, τὸ ιερὸν ἔχουσαν τῆς Ἀθηνᾶς μικρὸν καὶ εὐτελές. Ἀλέξανδρον δὲ ἀναβάντα μετὰ τὴν ἐπὶ Γραυάκῳ νήσου, ἀναδημασί τε κοσμήσας τὸ ιερόν, καὶ προσαγορεῦσαι πόλιν, καὶ οἰκοδομίας ἀναλαβεῖν προστάξαι τοῖς ἐπιμεληταῖς, ἐλευθέρου τε κρῖαι καὶ ἄφορου· ὕσερον δὲ μετὰ τὴν καταλυσαν τῶν Περσῶν ἐπιστρέψαντες φιλάνθρωπον, ὑπισχνούμενον πόλιν τε ποιῆσαι μεγάλην, καὶ ιερὸν ἐπισημότατον, καὶ σγῶνα ἀποδείξειν ιερόν. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου τελευτὴν Λυσίμαχος μαζισα τῆς πόλεως ἐπεμελήθη, καὶ νεών κατεσκεύασε, καὶ τεῖχος περιεβαλλετο ὅσου τεττακόκοντα γαδίων συνώκισέ τε εἰς αὐτὸν τὰς κύκλῳ πόλεις ἀργαλίας, ἥδη κεκακωμένας, ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας ἦντι, ἐπεμελήθη, συνῳκισμένης μὲν ἥδη ὑπὸ Ἀντιγόνου, καὶ προστηγορευμένης Ἀντιγονίας, μεταβαλλούσης δὲ τοῦνομα. Ἐδοξε γάρ εὐσεβεῖς εἶναι τοὺς Ἀλεξανδρον διαδεξαμένους ἐκείνου πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἴθ' ἐκυτῶν· καὶ δὴ καὶ συγέμενε, καὶ αὐξησαν ἔσχε· νῦν δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαι δέδεκται, καὶ ἔτι τῶν ἐλλογίμων πόλεων.

§. 27.

Καὶ τὸ Ἰλιον δ', ὃ νῦν ἐστι, κωμόπολίς τις τὸν, ὅτε πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ἀσίας ἐπέβησαν, καὶ ἐξέβαλον Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ Σκήψιος, μειράκιον ἐπιδημήσας εἰς τὴν πόλιν κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς, οὗτως ὠλεγωρημένην ἴδειν τὴν κατοικίαν, ὡς ε μηδὲ κεραμωτὰς ἔχειν τὰς σέγας. Ἡγησιάνος δὲ τοὺς Γαλάτας, περαιωθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀναβήναι μὲν εἰς τὴν πόλιν δεομένους ἐρύματος· παρὰ χρῆμα δὲ ἐκλιπεῖν διὰ τὸ ἀτείχειον· ὕσερον δὲ ἐπονάρ-

Θωσιν ἔσχε πολλήν. Εἰτ' ἐκάκωσαν αὐτὴν πᾶλιν οἱ μετὰ 594. Φιμβρίου Ῥωμαῖοι, λαβόντες ἐκ πολιορκίας ἐν τῷ Μιθριδα-
τικῷ πολέμῳ. Συνεπέμφθη δὲ ὁ Φιμβρίας ὑπάτῳ Οὐαλερίῳ
Φλάκκῳ ταμίᾳς, προχειρισθέντι ἐπὶ τὸν Μιθριδάτην· κατασ-
αιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὑπατον κατὰ Βιθυνίαν, αὐτὸς
κατεγάγη χύριος τῆς σρατιᾶς· καὶ προελθὼν εἰς Ἰλιον, οὐ
δεχομένων αὐτὸν τῶν Ἰλέων, ὡς λητὴν, μηχανὰς προσφέρει,
καὶ ἐνδεκαταίους αἴρει· καυχωμένου δ', ὅτι, ἢν Ἀγαμέμνων
πόλιν δεκάτῳ ἔτει μόνις εἶπε τὸν χιλιόναυν σόλον ἔχων, καὶ
τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα συσρατεύουσαν, ταύτην αὐτὸς ἐνδεκάτῃ
ἡμέρᾳ χειρώσατο, εἰπέ τις τῶν Ἰλέων· οὐ γάρ ἦν Ἐκτωρ, ὁ
ὑπερικχῶν τῆς πόλεως. Τοῦτον μὲν οὖν ἐπελθὼν Σύλλας κατέ-
λυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην κατὰ συμβάσεις εἰς τὴν οἰκείαν
ἀπέκεμψε· τοὺς δ' Ἰλίας παρεμυθήσατο πολλοῖς ἐπανορθώμασι.
Καθ' ἡμᾶς μέντοι Καίσαρ ὁ Θεὸς πολὺ πλέον αὐτῶν προύνυόσε,
ζηλώσας ἄμα καὶ Ἀλέξανδρον. Ἐκεῖνος γάρ κατὰ συγγενείας
σὸν ανέωσιν ὠρμητε προνοεῖν αὐτῶν, ἄμα καὶ φιλόμηρος ὡς.
Φέρεται γοῦν τις διόρθωσις τῆς Ὀμῆρου ποιήσεως, ἡ ἐκ τοῦ
ναόθηκος λεγομένη, τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν περὶ Καλλισθέ-
νην καὶ Ἀνάξαρχον ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινά, ἐπειτα
καταθέντος εἰς ναόθηκα, δν εὗρεν ἐν τῇ Περσικῇ γάζῃ πολυ-
τελῶς κατεσκευασμένον. Κατά τε δὴ τὸν τοῦ Ποιητοῦ ζῆλον
καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν τὴν ἀπὸ τῶν Αἰσκιδῶν, τῶν ἐν Μο-
λοττοῖς βασιλευσάντων, παρ' οἷς καὶ τὴν Ἀνδρομάχην ἴσοροῦσι
βασιλεῦσαι, τὴν Ἐκτορος γενομένην γυναικαν, ἐφιλοφρούεῖτο
πρὸς τοὺς Ἰλίας ὁ Ἀλέξανδρος· δὲ Καίσαρ καὶ φιλαλέξανδρος
ῶν, καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἰλίας συγγενείας γυνωριμώτερα ἔχων
τεκμήρια, ἐπερρέωτην πρὸς τὴν εὐεργεσίαν νεανικᾶς· γυνωρι-
μώτερα δὲ, πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαῖος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν 595.
Αἰνείαν ἀρχηγέτην ἡγοῦνται· ἐπειδ' ὅτι Ἰούλιος, ἀπὸ Ἰούλου

458 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

595. τῶν τῶν προγόνων ἐκεῖνος δ' ἀπὸ Ἰλου τὴν προσωνυμίαν
ἔσχε ταύτην, τῶν ἀπογόνων εἰς ω̄ τῶν ἀπὸ Αἰνείου. Χώραν
τε δὴ προσένειπεν αὐτοῖς, καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀλει-
τουργησίαν αὐτοῖς συνεφύλαξε, καὶ μέχρις νῦν συμμένουσιν ἐν
τούτοις. Ότε δὲ οὐκ ἐνταῦθα ἴδρυτο τὸ παλαιὸν Ἰλιον καθ'
Όμηρον σκοποῦσα, ἐκ τῶν τοιῶνδε τεκμαίρονται. Πρότερον δὲ
ὑπογραπτέουν τοὺς τόπους ἀπὸ τῆς παραλίας ἀρξαμένους, ἀφ'
ὅπερ ἐλίπομεν.

§. 28.

Ἐσι τοίνυν μετ' Ἀβιδον ἢ τε Δαρδανίς ὥκρα, ἢς μικρῷ
πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ ἡ πόλις ἡ Δαρδανός, διέχουσα τῆς
Ἀβιδον ἐνθόμηκοντα γαδίους. Μεταξὺ δὲ ὁ Ρόδιος ἐκπίπτει
ποταμὸς, καθ' ὃν ἐν τῇ Χερρόνησῳ τὸ Κυνὸς σῆμα ἔστι, δ
φασιν Ἐκάβης εἶναι τάφου· οἱ δὲ τὸν Ρόδιον εἰς τὸν Αἴσηπον
ἐμβαθλεῖν φασάν· εἰς δὲ ἐξι τῶν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λεγομένων
καὶ οὗτος·

Ῥῆσός οὐ³, Ἐπτάπορος τε, Κάρησός τε, Ρόδιος τε.

Η δὲ Δαρδανός κτίσμα ἀρχαῖον οὗτον δὲ εὔκαταφρόνητον, ώς ε
πολλάκις οἱ βασιλεῖς, οἱ μὲν μετώκιζον αὐτὴν εἰς Ἀβιδον, οἱ
δὲ συνώκιζον πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον κτίσμα. Ενταῦθα δὲ συνῆλθον
Σύλλας τε Κορινθίος ὁ τῶν Ρωμαίων ἡγεμὼν, καὶ Μιθρι-
δάτης, ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ, καὶ συνέβησαν πρὸς ἄλληλους
ἐπὶ καταλύσει τοῦ πολέμου.

§. 29.

Πλησίον δὲ ἐξι τὸ Όφρύνιον, ἐφ' ω̄ τὸ τοῦ Ἑκτορος ἄλσος
ἐν περιφραξεῖ τόπῳ καὶ ἐφεκῆς λίμνη Πτελεώς.

§. 30.

Εἶτα Ροίτειου, πόλις ἐπὶ λόφῳ κατεμένη, καὶ τῷ Ροίτειῷ 595. συνεχὴς γῆών αἰλιτενής, ἐφ' ἣ Αἰσάντειου, μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴσαντος, καὶ ἀνδριός· δύο ἄρσαντος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον, ἀπέδωκε τοῖς Ροίτειεῦσι πᾶσιν, καθάπερ καὶ ἄλλοις [ἄλλα] ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Τὰ γὰρ καλλιεῖται ἀναθήματα ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἱερῶν ὃ μὲν ἦρε, τῇ Αἴγυπτίᾳ χαριζόμενος, ὃ δὲ τοῖς Θεοῖς ἀπέδωκε.

§. 31.

Μετὰ δὲ τὸ Ροίτειον ἔστι τὸ Σιγείου, κατεσπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσαδμον, καὶ ὁ Αχαιῶν λιμὴν, καὶ τὸ Αχαϊκὸν στρατόπεδον, καὶ ἡ Στομαλίμη καλουμένη, καὶ αἱ τοῦ Σκαμάνδρου ἐκβολαί. Συμπεσόντες γὰρ ὁ τε Σιμόδεις καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐν τῷ πεδίῳ, πολλὴν καταφέρουντες ἵλιν, προσχοῦσι τὴν παραλίαν, καὶ τυφλὸν σόμα τε καὶ λιμνοθαλάσσας, καὶ Ἐλη ποιοῦσι. Κατὰ δὲ τὴν Σιγειάδα ἄκραν ἔστιν ἐν τῇ Χερρόνησῷ τὸ Πρωτοσιλειον, καὶ ἡ Ἐλαιοῦσσα, περὶ ᾧ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς Θρακίοις.

§. 32.

Ἐξι δὲ τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ροίτειον μέχρι Σιγείου καὶ τοῦ Αχιλλέως μνήματος εὐθυπλοούντων ἔξηκοντα σαδίων ὑποπέπτωκε δὲ τῷ Ἰλίῳ πᾶσα, τῷ μὲν γῦν κατὰ τὸν Αχαιῶν λιμένα, ὅσου δώδεκα σαδίους διέχουσα, τῷ 596. δὲ προτέρῳ, τριάκοντα ἄλλοις σαδίοις ἀνωτέρῳ κατὰ τὸ πρὸς τὴν Ἰδην μέρος. Τοῦ μὲν οὖν Αχιλλέως καὶ ἱερόν ἔστι καὶ μνῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ. Πατρόκλου δὲ καὶ Αντιλόχου μνήματα· καὶ ἐναγίζουσιν οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι *καὶ* τούτοις καὶ τῷ Αἴσαντι. Ἡρακλέα δ' οὐ τιμῶσιν, αἰτιώμενοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν. Ἄλλοι...

*...

460 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

596. ἐκεῖνος μὲν, φαίη τις ὅν, οὕτως ἐπόρθησεν, ὃς' ὀπολιπεῖ
τοῖς ὕζερον ἐκπορθήσουσι κεκακωμένην μὲν, πολὺν δέ. Διὸ
καὶ εἴρηκεν ὁ Ποιητής·

Ἴλίου ἔξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Ἡ γάρ χρείας λειπούσιδρία τίς ἔστι, οὐκ ἀφανισμὸς τελειος·
οὗτοι δ' ἡφαντίσαντελέως, οἵς ἐναγίζειν ἀξιοῦσι, καὶ τιμῶν ὡς
Θεούς· εἰ μὴ τοῦτ' αἰτιάσαντο, διότι οὗτοι μὲν δύσκολον πόλεμον
ἔχοντες, ἐκεῖνος δὲ σύδικον, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος·
πρὸς τοῦτο δὲ πολὺν αντιτίθεται μῆδος· οὐ γάρ ἔνεκα ἵππων,
ἀλλὰ μισθοῦ ὑπὲρ τῆς Ἱσιόνης καὶ τοῦ κήπους. Ἀλλ' ἐάσωμεν
ταῦτα· εἰς γάρ μύδων ἀνασκευάς ἐκπίπτει· τάχα δὲ [καὶ] λα-
θάνουσί τινες ἡμᾶς αἰτίαι πιστεραι· δι' ᾧς τοῖς Πλεῦσι ἐπῆλθε
τοὺς μὲν τιμῶν, τοὺς δὲ μῆ. Εοικε δὲ ὁ Ποιητής μικρὸν ἀπο-
φαίνειν τὴν πόλιν ἐν τῷ περὶ Ἡρακλέους λόγῳ, εἶπερ

Ἐξ οῆς σὸν νησὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἴλίου ἔξαλάπαξε πόλιν.

Καὶ φαίνεται ὁ Πρίαμος τῷ τοιούτῳ λόγῳ μέγας ἐκ μικροῦ γεγο-
νὼς, καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαμεν. Μικρὸν δὲ προελθοῦσιν
ἀπὸ τῆς παραλίας ταύτης, ἐξὶ τὸ Αχαΐον, ἥδη τῆς Τενεδίου
περαίας ὑπάρχον.

§. 33.

Τοιούτων δὲ τῶν ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ τόπων ὄντων, ὑπέρκειται
τούτων τὸ Τρωϊκὸν πεδίον μέχρι τῆς Ίδης ἀντίκου ἐπὶ πολλοὺς
σαδίους, κατὰ τὸ πρὸς ἔω μέρος. Τούτου δὲ μὲν παρώρειός
ἐστι σενή, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τεταρμένη μέχρι τῶν
κατὰ Σκῆψιν τόπων, τῇ δὲ ἐπὶ τὰς ὄρκτους μέχρι τῶν κατὰ
Ζέλειου Λυκίων. Ταύτην δὲ ὁ Ποιητής ὑπὸ Αἰνείᾳ τάττει καὶ
τοῖς Ἀντηνορίδαις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν. Ὅπο δὲ ταύτη Κεβρηνία,
πεδίας δὲ πλειστη, παραλληλός πως τῇ Δαρδανίᾳ ἦν δὲ καὶ πόλις

ποτὲ Κεβρήνη. Τόπονος δ' ὁ Δημήτριος μέχρι δεῦρο διατείνειν τὴν 596.
περὶ τὸ Ἰλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἐκτορὶ, ἀνήκουσαν ἀπὸ τοῦ
ναυγάδημου μέχρι Κεβρηνίας· τάφου τε γὰρ Ἀλεξάνδρου δείκνυ-
σθαι φησιν αὐτόθι καὶ Οἰωνῆς, θὺν ἵσοροῦσι γυναικα γεγο-
νέναι τοῦ Ἀλεξάνδρου, πρὶν Ἐλένην ἀρπάσαι· λέγειν δὲ καὶ
τὸν Ποιητὴν,

Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγαπλῆος Πριάμοιο·

δύν εἴκος εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας, ἡ καὶ πόλεως, ὥπερ 597.
πιθανώτερον· τὴν δὲ Κεβρηνίαν διῆκειν μέχρι τῆς Σκηψίας·
ὅριου δὲ εἶναι τὸν Σκούμανδρον μέσον αὐτῶν ρέοντα. ἔχθραν δ'
ἀεὶ καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς τε Κεβρηνοῖς καὶ τοῖς Σκηψίοις,
ἕως Ἀντέγονος αὐτοὺς συνώκισεν εἰς τὴν τότε μὲν Ἀντιγονίαν,
νῦν δὲ Ἀλεξάνδροεικην· τοὺς μὲν οὖν Κεβρηνοὺς ἔνυμεῖναι τοῖς
ἄλλοις ἐν τῇ Ἀλεξάνδρείᾳ· τοὺς δὲ Σκηψίους ἐπανελθεῖν εἰς τὴν
οἰκείαν, ἐπιτρέψαντος Λισιμάχου.

§. 34.

Ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τούτους Ἰδκίας ὄρεωνδεις δύνε φησιν ἀγ-
κῶνας ἐκτείνεσθαι πρὸς Θαλατταν, τὸν μὲν εὐθὺν Ὅριτείου,
τὸν δὲ Σιγαίου, ποιοῦντας ἐξ ἀμφοῖν γραμμὴν ἡμικυκλιώδη·
τελευτὴν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ, τοσοῦτον ἀπέχοντας τῆς Θαλαττῆς,
οὗτον τὸ νῦν Ἰλιον. Τοῦτο μὲν δὴ μεταξὺ τῆς τελευτῆς τῶν
λεχθέντων ἀγκῶνων εἶναι· τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα μεταξὺ τῆς
ἀρχῆς· καταλαμβάνεσθαι δὲ ἐντὸς τό τε Σιψοίσιου πεδίου,
δι' οὐδὲ Σιμόεις φέρεται, καὶ τὸ Σκούμανδριον, δι' οὐδὲ Σκά-
μανδρος ρέει. Τοῦτο δὲ καὶ ἴδιας Τρωίκον λέγεται, καὶ τοὺς
πλείστους ἀγκῶνας ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι· πλατύτερον
γάρ εἶτι, καὶ τοὺς ὄνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμέ-
νους ὄρωμεν, τὸν Ἐρινεὸν, τὸν τοῦ Αἰσυπήτου τάφου, τὴν
Βατίειαν, τὸ τοῦ Ἰλου σῆμα. Οἱ δὲ ποταμοί, ὃ τε Σκούμανδρος

597. καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείῳ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ροιτείῳ, μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσιν, εἴτ' ἐπὶ τὸ Σίγειον ἐκδιδόσι, καὶ ποιοῦσι τὴν Στομαλίμνην καλουμένην. Διείργει δὲ ἐκάτερον τῶν λεχθέντων πεδίων ἀπὸ Θατέρου μέγας τις αὐχὴν τῶν εἰρημένων σύγκρισιν, ἐπ' εὐθείᾳς ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου τὴν αὔρην ἔχων, συμφυτὸς αὐτῷ, ἐκτεινόμενος δὲ ἕως τῆς Κεβρονίας, καὶ ἀποτελῶν τὸ γράμμα πρὸς τοὺς ἐκατέρωθεν σύγκρισις.

§. 35.

Τὸ πέρι δὲ τούτου μικρὸν ἢ τῶν Ἰλιέων κώμη ἐσὶν, ἐν ᾧ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἰλίου ἴδεισθαι πρότερον, τριάκοντα σαδίοις διέγον απὸ τῆς νῦν πόλεως. Τὸ πέρι δὲ τῆς Ἰλιέων κώμης δέκα σαδίους ἐσὶν ἡ Καλλικολώνη, λόφος τις, παρ' ὃν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πεντασάδιον διέχων. Γίνεται οὖν εὐλογον, πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἀρεος·

Ωρτο δὲ Ἀρης ἐτέρωθεν ἐρεμητὴ λαῖλαπεῖσσος,
Οἶν κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πάρ Σιμόεντε θέσιν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

598. Τῆς γάρ μάγης ἐπὶ τῷ Σκαμακνδρίῳ πεδίῳ συντελουμένης, πεδινῶς ὅν ὁ Ἀρης ἄλλοτε μὲν τὴν ἐγκέλευσιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιοῦτο, ἄλλοτε δὲ ἐκ τῶν πλησίον τόπων τοῦ τε Σιμόεντος καὶ τῆς Καλλικολώνης, μέχρι οὗ εἴκος καὶ τὴν μάχην παρατείσθαι τετταράκοντα δὲ σαδίους διεχούσης τῆς Καλλικολώνης ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, τέ χρήσιμον ἐπὶ τοσοῦτου μεταλαμβάνεσθαι τοὺς τόπους, ἐφ' οἷσσον ἡ διάταξις οὐ διέτεινε; Τό τε, Πρὸς Θύμβρης δὲ ἐλαγγον Λύκειοι, οἰκειότερον ἐξει τῷ παλαιῷ κτίσματι πλησίον γάρ ἐξει τὸ πεδίον, ἡ Θύμβρα, καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ῥέων ποταμὸς Θύμβριος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Σκαμακνδρευ κατὰ τὸ Θυμβραίον Ἀπόλλωνος ἱερόν· τοῦ δὲ νῦν

Ιλίου πεντήκουντα σαδίους διέχει. Ο τε Ἐρωεὸς τραχύς τις 598. τόπος καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπέπτωκεν· ὅτε τὸ,

Λαὸν δὲ τῆσον πάρ' Ἐρινεὸν, συντεκάλιτα
Ἄμβρατός εἰς πόλεις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος,
οἰκείως ἀντλέγοις ἡ Ἀνδρομάχη· τῆς δὲ νῦν πόλεως πάρμπολυ
ἀπέοικε καὶ ὁ φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐξὶ τοῦ ἐρινεοῦ, ἐφ'
οὗ φησιν ὁ Αχιλλεὺς·

Οφρα δὲ ἵγε μετ' Ἀχαιοῖτεν πολέμειςον,
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρυγμένην ἕκταρ,
Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκυάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν.

§. 36.

Kai μὴν τό γε Ναύσαθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον πλησίον οὗτως ἐξὶ τῆς νῦν πόλεως, ὃς ε θαυμάζειν εἰκότως ἄν τινα, τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, τῶν δὲ τούναυτίον τῆς ἀψυχίας. Ἀπονοίας μὲν, εἰ εἰς τοσοῦτον χρόνον ἀτείχισον αὐτὸ εἶχον, πλησίον οὔσης τοιαύτης πόλεως καὶ τοσούτου πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ (νεωτὶ γὰρ γεγόνεναι φησὶ τὸ τεῖχος· ἡ οὐδὲ ἐγένετο, ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἡφανίσεν, ὡς Αριστοτέλης φησί). ἀψυχίας δὲ, εἰ, γενομένου τοῦ τείχους, ἀτείχομάχουν, ὡς εἰσέπεσον εἰς αὐτὸ τὸ Ναύσαθμον, καὶ προσεμάχοντο ταῖς ναυσὶν ἀτείχισον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐνάρρουν προσιόντες πολιορκεῖν, μικροῦ τοῦ διατήματος ὅντος· ἔτι γὰρ τὸ Ναύσαθμον πρὸς Σιγείῳ πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδιδώσι, διέχων τοῦ Ίλίου σαδίους εἴκοσιν. Εἰ δὲ φῆσει τις, τὸν νῦν λεγόμενον Ἀχαιῶν λιμένα εἶναι τὸ Ναύσαθμον, ἐγγυτέρω τινὰ λέξει τόπου, δοσον διώδεκα σαδίους διεσῶτα τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάσσῃ, πεδίου νῦν προειδεῖς, διότι τοῦτο πᾶν πρόσχωμα τῶν ποταμῶν ἔτι, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάσσῃ πεδίου· ὃς εἰ διώδε-

464 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

598. κατάδιόν ἐξε νῦν τὸ μεταξὺ, τότε καὶ τῷ ἡμίσει ἔλαττον

599. ὑπῆρχε. Καὶ ἡ διογησις δὲ ἡ πρὸς τὸν Εὔμαιον ὑπὸ τοῦ Ὀδυσ-

σέως διασκευασθεῖσα μέγα ἐμφαίνει τὸ διάσημα τὸ μέχρι

τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυσάθιου,

Ὄς δέ τούτοις ὑπὸ Τροίη λόχου γέγομεν.

φησὶ γάρ υποβάς,

Διῆμογάρο νηῶν ἐκάς πλεομεν.

Ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν πέμπονται γυνασόμενοι, πότερον μενοῦσι

Περὰ νησίν ἀπόπροντεν,

πολὺ ἀπεσπασμένοι τοῦ οἰκείου τείχους,

ἢ πόλεινδε

Ἄψ αὐτοχωρίσσουσι.

Καὶ ὁ Πολυδάμας·

Ἄμφι μᾶλις φράζεσθε, φίλοις κέλομαι γάρ δηγωγε

Ἄσυνδες νῦν ἔναις·

ἐκάς δὲ ἀπὸ τείχεος εἰμέν.

Παρατίθησι δέ ὁ Δημήτριος καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἐξιαίαν
μάρτυρα, τὴν συγγράψασσαν περὶ τῆς Ὀμύρου Ἰλιάδος, πυν-
θανομένην, εἰ περὶ τὴν νῦν πόλειν ὁ πόλεμος συνέσῃ, καὶ τὸ
Τρωϊκὸν πεδίον, ὁ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς Ναλάστης ὁ
Πομητὴς φράζει· τὸ μὲν γάρ πρὸ τῆς νῦν πόλεως ὄρώμενον,
πρόσχωμα εἶναι τῶν ποταμῶν, ὑγερον γεγονός.

§. 37.

Ο τε Πολίτης,

Ος Τρώων σκοπὸς ἐνε, ποδωκείησι πεποιθώς,

Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰτυάταο γέροντος,

μάταιος ἦν. Καὶ γάρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτῳ, ὅμως [ἀπὸ] πολὺ ἀν μεί-
ξονος ὑψούς τῆς ἀκροπόλεως ἐσκόπευεν, ἐξ ἵσου σχεδόν τι δια-
τήματος, μὴ διόμενος μηδὲν τῆς ποδωκείας τοῦ ἀσφαλοῦς χάρου·

πέντε γάρ διέχει ταξίδίους ὁ νῦν δεικνύμενος τοῦ Αἰσυῆτον 599. τάφος κατὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁδόν. Οὐδὲ ἡ τοῦ Ἐκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὐλογον· οὐ γάρ ἐστι περιδρομος ἡ νῦν, διὸ τὴν συνεχῆ ράχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν.

§. 38.

Οὐδὲν δ' ἔχνος σώζεται τῆς ἀρχαίας πόλεως· εἰκότως· ὅτε γάρ οὐκέπεπορθημένων τῶν κύκλῳ πόλεων, οὐ τελέως δὲ κατεσπασμένων, ταύτης δὲ ἐκ βάθρων ἀνατετραχυμένης, οἱ λίθοι πάντες εἰς τὴν ἐκείνων ἀνάληψιν μετηνέχθησαν. Άρχαιανακταγοῦν φασι τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐκεῖθεν λιθῶν τὸ Σίγειον τειχίσαι. Τοῦτο δὲ κατέσχον μὲν Ἀθηναῖοι, Φρύνωνας τὸν Ὄλυμπιονίκην πέμψαντες, Λεσβίων ἐπιδικαζομένων σχεδόν τι τῆς πάσης Τρωάδος· ὃν δὴ καὶ κτίσματά εἰσιν αἱ πλεῖσται τῶν κατοικιῶν, αἱ μὲν συμμένουσαι καὶ νῦν, αἱ δὲ ἡφανισμέναι. Πιττακὸς δὲ ὁ Μιτυληναῖος, εἰς τῶν ἑπτά σοφῶν λεγομένων, 600. πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα στρατηγὸν διεπολέμει τέως, διαιτηεῖς καὶ πάσχων κακῶς (ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶν ὁ ποιητὴς, ἐν τινι στρατηγῷ κακοῦ φερόμενον ἐσυτὸν, τὰ δὲ πλατάνια φυγεῖν· λέγει δὲ πρόος τινα κήρυκα, κελεύσας στρατηγοῖς τοῖς ἐν οἴκῳ, Ἀλκαῖος σῶος Ἀρει· ἔντεα δὲ αὖ καύταν τὸν ἀλέκτοριν ἐς Γλαυκωποῦ ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί). Ήτερον δὲ ἐκ μουομαχίας προσκαλεσαμένου τοῦ Φρύνωνος, ἀλιευτικὴν ἀναλαδῶν σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφισβήτρῳ περιέβαλε, τῇ τριαντῇ δὲ καὶ τῷ ἔιφιδίῳ ἐπαύρε καὶ ἀνεῖλε. Μένοντος δὲ ἔτι τοῦ πολέμου, Περίανδρος διαιτητὴς αἵρεσθείς ὑπ' ἀμφοῖν, ἔλυσε τὸν πόλεμον.

§. 39.

Τίματον δὲ ψεύσασθαι φησὶν ὁ Δημήτριος, ἵσοροῦντα ἐκ

600. τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου Περίανδρον ἐπιτειχίσαι τὸ Ἀχιλλειον
τοῖς Ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν· ἐπιτειχίσθηναι
μὲν γάρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ Σιγείῳ,
οὐ μὴν ἐκ λιθών τοις τούτων, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου. Πῶς
γάρ ὅν σιγείσθηναι δικιτητὴν τὸν προτιμούντα; Ἀχιλλειον δὲ
ἐστιν ὁ τόπος, ἐνῷ τὸ Ἀχιλλέως μνῆμα, κατοικία μικρά.
Κτέσκαπται δέ καὶ τὸ Σίγειον ὑπὸ τῶν Ἰλιέων διὰ τὴν ἀκεί-
νειαν· ὑπὲκείνοις γάρ τὴν ὕσερον ἡ παραλία πᾶσα ἡ μέχρι^{ΤΙΜΗΣ ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΙΠΠΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΡΔΙΤΗΣ}
Δαρδανού, καὶ νῦν ὑπὲκείνοις ἔστι. Τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς
Αἰολεῦσι τὴν τὰ πλεῖστα ως τὸ Εὔφορος οὐκ ὄκνεῖ πᾶσαν τὴν
ἀπὸ Ἀβύδου μέγρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα. Θουκυδίδης δὲ
φησιν ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τοὺς Μιτυλη-
ναίους, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Ηλυσίῳ.

§. 40.

Λέγουσι δὲ οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὃς οὐδὲ τελέως ἡφα-
γίσθαι συνέβη τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἀλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν,
αὐτὸς ἐξελείφθη οὐδέποτε. Αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρὸν
ὕσερον ἀρέσκαμναι, ἐπέμποντο κατ' ἔτος. Καὶ ταῦτα δὲ οὐχ
Όμηρικά. Οὗτε γάρ τῆς Κασσάνδρας φεύροντι οἶδεν Όμηρος·
ἄλλ' ὅτι μὲν παρθένος τῇ νῦν ὑπὲκείνον τὸν χρόνον λέγει·

Πέψυς γάρ Οὐρουντα, Καβησόθεν ἔνδον ἔντα,
Οἵς ρίζα νέον πτολέμυοι μετά κλέος εἰληλούθει·
Ητες γάρ Πριάμοιο θυγατρῶν εῖδος ἀρίστη,
Κασσάνδρην, ἀνάεθνον·

βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδὲν δὲ τὸν Αἴαντος ἡ ἐν τῇ
ναυαγίᾳ διὰ μῆναν Ἀθηναῖς συνέβη, ἡ κατὰ τουαύτην αἰτία.

601. Ἀλλ' ἀπεγνώσμενον μὲν τῇ Ἀθηνᾷ κατὰ τὸ κοινὸν εἴρηκεν
(ἀπόντων γάρ εἰς τὸ ιερὸν ἀσεβησάντων, ἀπασιν ἐμήνιεν).

ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρήμονάσαντα. Τὰς δὲ οὐι.
Δοκρίδας πεμφθῆναι, Περσῶν ἥδη κρατούντων, συνέβη.

§. 41.

**Οὗτω μὲν δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς. Ὅμηρος δὲ ρήτως τὸν
ἀφανισμὸν τῆς πόλεως εἴρηκεν.**

Ἐσσεται δῆμαρ, ὅτ' ἀν ποτ' ὀλώλη Ἰλιος ἵρη.
Ηγάρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσχμεν αἰπήν.
Βουλῇ καὶ μύσιοισι[καὶ ἡπεροπήδιι τέχνῃ].
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνικνυτῷ.

**Καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ τοῦ αὐτοῦ τιθενται τεκμήρια, οἷον, ὅτι τῆς
Ἀθηνᾶς τὸ ξόσιον νῦν μὲν ἔστηκός ὄραται, Ὅμηρος δὲ καθ-
ήμενον ἐμφαίνει πέπλου γάρ κελεύει**

Θεῖναι Αἴθηναίνες ἐπὶ γούνασιν.

(ώς καὶ,

Μή ποτε γούνασιν οἶσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν).

Βελτιου γάρ οὗτως, ἡ ὡς τινες δέχονται, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τοῖς
γόνασι θεῖναι, παρατιθέντες τὸ,

Η δ' οἵτις ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ·

ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ· τίς γάρ ἀν νοηθείη πέπλου σύνθεσις
παρὰ τοῖς γόνασι; Καὶ οἱ τὴν προσωδίαν δὲ διατρέφοντες,
γουνάσιν, ως Θυάσιν, ὅποτέρως ἀν δέξωνται, ἀπεραυτολο-
γοῦσιν, εἴθ' ἴκετεύοντες... τε φρένας. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς
Ἀθηνᾶς ξοσίων καθήμενα δείκνυνται, καθάπερ ἐν Φωκαίᾳ,
Μασσαλίᾳ, Ρώμῃ, Χίῳ, καὶ ἄλλαις πλείοσιν. Ὅμολογοῦσι δὲ
καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως, ών ἐξε καὶ Λυ-
κούργος ὁ ρήτωρ μνησθείς γάρ τῆς Ἰλιέων πόλεως φησί· Τίς
οὐκ ἀκήκοεν, ως ἀπαξ ὑπὸ τῶν Ελλήνων κατεσκάψη, ἀοίκη-
τον οὖσαν;